

jeg mig til at sige, at vi, som ikke staae i et saadant Forhold som det omtalte til Stutteriet, men mere betragte det i dets Virksomhed i den overordentlig lange Arrække, det har været til, — og det har jo strakt sig gennem Aarhundreder indtil Dato — dog maae komme til at sige os selv, at Stutteriet, efterat det er reduceret til, hvad det nu er, efter de bundne Erfaringer fra Fortiden ikke kan tænkes, at ville udøve nogen synderlig gavnlig Indflydelse paa vor Hesteavl. Jeg mener, at vi nu maae være komne dertil, at vi indsee, at saavel det Slags Industri som al anden Industri, hvormed Staten giver sig af, er, betragtet fra Statens Side, ikke helbig. Vel er Hesteavlen meget vigtig for vort Land; men fordi vi ophæve den frederiksborgske Institution, vil dog Regjeringen ikke unblade, at virke til Hesteavlens Forbedring, og hvis det nu er givet — og det kan vistnok ikke betvivles —, at Hesteavlen har en saadan Vigtighed for vort Land, vil det jo være ikke alene en Pligt, men en virkelig Interessesag for vort hesteopdrættende Publicum at søge at faae saa gode Tillægsdyr, som vel er muligt. Dette ligger jo saa nær, at jeg mener, man uden nogen Fare kan overlade til Hesteopdrættterne selv, med større eller mindre Tilstøb fra Statens Side i Begyndelsen, at sørge for denne Industri. Jeg troer, at de Experimenter, som ere gjorte med vort Stutteri-væsen, saavel med Stamtutteriet i Frederiksborg som med det nu afsaaede Landstutteri, hidtil ikke have været til noget Held for vor Hesteavl. Derimod vil jeg ikke sige, at der slet ikke skulde have været nogle af de i Stutterierne værende Individier, som have havt nogen Indflydelse; man maa imidlertid see Sagen i dens Heelhed, og da troer jeg, at Experimenterne ikke have været helbige. Det er derfor naturligt, at Tilliden til dette Slags Statsinstitutioner ikke kan være overordentlig stor, naar man seer, hvorledes Hestebestanden nu er, og navnlig seer hen til de Heste, der skulde bringe en forbedret Race tilveie ved forædlet Blod. Om vi ogsaa fortsætte med denne Institution en overordentlig lang Arrække, saa troer jeg ikke, at det nogensinde vil lykkes os uden at offere overordentlig mange Penge, hvilke vi dog vistnok ikke nu ere istand til at afsee

til denne Industrigræen, at bringe noget Stort ud af den. Det blev jo ogsaa udtalt af den høitærede Indenrigsminister, at det, før man gik til at nedlægge Stutteriet, dog vist var værd at tage under den alvorligste Overveelse, om de Midler, der bleve indbundne ved dets Ophævelse, kunde anvendes paa anden og mere hensigtsmæssig Maade. Dette er Altsammen Noget, som vil være at overveie. — Naar jeg nu seer paa Forslaget, som det foreligger, troer jeg ikke, det lader sig gjøre i den korte Tid, der er stillet, at realisere dette Stutteri, men dette Spørgsmaal vil jo komme under nærmere Overveelse. Til den 1ste August d. A., som det her er foreslaaet, og ligeledes til den 1ste April 1866, som det hedder i § 3, maa det vel ansees for umuligt for Regjeringen at kunne træffe de Foranstaltninger baade i Henseende til Bygninger og Avling, som maae udfordres, men det er jo Altsammen Noget, som kan blive taget under nærmere Overveelse.

F. Mourier-Petersen: Desværre har jeg ikke været tilstede her fra Discussionens Begyndelse, hvorfor jeg maa bede det ærede Thing undskyld, hvis jeg udtaler Noget, som maaskee allerede er ytret. Jeg troer ikke, det er rigtigt ved denne Sag at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er ønskeligt for Hesteavlens Fremgang at have et Stutteri. Denne Sag maa jeg ansee for afgjort ved den Lov, som blev vedtaget den 23de Januar 1862, hvori det blev bestemt, at Stutteriet paa Frederiksborg skulde oprettholdes, og hvori blev vedtaget de nærmere Bestemmelser om dets Organisation. Hermed anseer jeg egentlig denne Materie for udtømt, og jeg skal ikke indlade mig paa denne Discussion, som kunde give Anledning til endel Bidløstighed. Spørgsmaalet, som jeg egentlig anseer at foreligge her, er, om Stutteriet paa Frederiksborg, efterat vi have vedtaget Loven af 23de Januar 1862, har vist sig i den Grad ikke at kunne svare til sin Hensigt, i den Grad at være mangelfuldt og slet, at vi nu skulde komme til det Resultat, at ophæve det, hvad Lovforslaget gaar ud paa. Jeg skal ikke indlade mig paa at forsvare den Fremgangsmaade, der er fulgt paa Stutteriet ved